

กอดต้นตะบองเพชร

ในปี 1990 นักแสดงหนุ่มสองคนเล่นหนังด้วยกันในเรื่อง *Air America* ทั้งสองกลายเป็นเพื่อนรักตลอดชีวิต

คนหนึ่งคือ เมล กิบสัน อีกคนคือ รอเบิร์ต ดาร์นีเยร์ จูเนียร์

ทั้งสองเป็นนักแสดงระดับดารา มีชื่อเสียง เงินทอง แต่เช่นเดียวกับนักแสดงจำนวนมากที่จัดการชีวิตและชื่อเสียงไม่เป็น ทั้งสองก็ฆ่าอาชีพของตนเอง

รอเบิร์ต ดาร์นีเยร์ จูเนียร์ ตัดยา เขาถูกจับในเดือนเมษายน ปี 1996 ครอบครองเฮโรอีน โคเคน และปืนพก

เขาต้องคดียาเสพติดและพฤติกรรมก้าวร้าวหลายครั้ง จนคนรอบตัวไม่อยากจะพบหน้า เขากลายเป็น ‘แบด บอย’ โดยการเลือกของตัวเอง

ในที่สุดก็ไม่มีสตูดิโอไหนยอมจ้างเขา ฮอลลีวูดบอกว่า พวกเขาดีสำหรับนักแสดงคนนี้

ดาร์นีเยร์บอกศาลในปี 1999 ว่า “มันเหมือนผมอมปิ่นไว้ นิ้วมือแตะไถ และผมชอบรสของกระบอกปืน!”

เขาหมดอนาคตนักแสดงแล้ว

แต่เพื่อนของเขาไม่เคยหมดหวังกับเขา

ในห้วงยามตกต่ำ ไม่มีงาน ไม่มีกิน เมล กิบสัน ช่วยเพื่อนทุกอย่าง ให้ที่พักพิง ให้อาหาร แต่ส่วนที่ดีที่สุดคือ ชี้ทางสว่างให้เพื่อน บอกให้เพื่อนรู้จักคิด

กิบสันบอกเพื่อนว่า “ถ้าคุณยอมรับความรับผิดชอบต่อเรื่องแย่ ๆ ที่คุณทำ ถ้าคุณโอบกอดอีกด้านที่น่าเกลียดของคุณ กอดต้นตะบองเพชร ถ้าคุณกอดต้นตะบองเพชรนานพอ คุณจะกลายเป็นคนที่ถ่อมตน และชีวิตคุณจะเข้าสู่ความหมายใหม่”

ต้นตะบองเพชรเป็นสัญลักษณ์ของความเจ็บปวด ความทรามาน ความทุกข์ ที่คนส่วนใหญ่เลือกที่จะหนี แต่หากเราไม่หนี ยอมรับมัน และเข้าใจมัน ก็จะมองโลกในอีกมุมหนึ่ง และมันจะเปลี่ยนชีวิต

รอเบิร์ต ดาร์วินีย์ จูเนียร์ ได้สติ กอด ‘ต้นตะบองเพชร’ แล้ว กัดฟันลุกขึ้นมาใหม่

แต่การคืนสว่างการไม่ง่าย ต้องพิสูจน์หลายด้าน และอีกครั้งเพื่อนก็ยื่นมือเข้ามาช่วย

เมื่อ เมล กิบสัน ได้รับข้อเสนอให้เล่นหนังเรื่องหนึ่ง เขากลับมอมมัน ให้เพื่อน ยอมสละบทนั้นให้เพื่อน

แต่บริษัทสร้างหนังไม่แน่ใจ ต้องการให้เขาวางมัดจำ กลัวว่า ดาวนีย์จะทำโครงการล้ม

กิบสันจึงควักเงินจ่าย เพื่อค้ำประกันว่าเพื่อน ผลก็คือหนังเรื่อง *The Singing Detective* ในปี 2003

รอเบิร์ต ดาร์วินีย์ จูเนียร์ ได้รับโอกาสที่สอง กลับมาทำงานอีกครั้ง

ช่วงที่เขากลับคืนมานั้น คนสร้างหนังจะกัก 40 เปอร์เซ็นต์ของ เงินเดือนของเขาไว้ จ่ายที่เหลือต่อเมื่อปิดกล้อง

มันเป็นราคาของ ‘ต้นตะบองเพชร’ ที่เขาสร้างขึ้นมา

หลังจากหนังเรื่องนั้น เขาก็ได้รับโอกาสแสดงหนังเรื่อง *Gothika* ซึ่งเป็นหนังทำเงิน ทำให้เขาหวนกลับมา แล้วนำไปสู่หนังเรื่องอื่น ๆ

จนก้าวขึ้นมาอีกครั้งอย่างจุดไม่อยู่ด้วย *Iron Man* (2008)

หนังเรื่องนี้เกิดจากการผลักดันของคนหลายคน ที่มองข้ามจุดอ่อนเรื่องการใช้ชีวิตของเขา และยอมให้โอกาสที่สองแก่เขา

หนึ่งในนั้นคือ เดวิด มายเซล

ฮอลลีวูดเต็มไปด้วยคนที่แสวงหาชื่อเสียง แต่ก็มีคนที่เปิดทองหลัง พระ

เดวิด มายเซล เป็นหัวใจของจักรวาลภาพยนตร์มาร์เวล (Marvel Cinematic Universe - MCU) แต่ไม่มีค้อยคนรู้จักชื่อนี้ ทั้งที่ถ้า ไม่มีมายเซล ก็ไม่มี MCU

ในปี 2003 มายเซลเกิดความคิดว่า เขาควรทดลองสร้างหนัง เรื่องหนึ่งที่สามารถต่อยอดให้เกิดหนังเรื่องอื่น ๆ ต่อไปไม่รู้จบ เรียก มันว่า จักรวาลภาพยนตร์

ไอเดียนี้วางรากฐานของ MCU พวกเขาสร้างเรื่องแรกคือ *Iron Man* เพราะเป็นตัวละครที่หลังจากพวกเขาสัมภาษณ์เด็ก ๆ แล้วพบว่า เด็ก ๆ ชอบ Iron Man ที่สุด

Jon Favreau ได้รับคำชวนมาทำหนังเรื่องนี้ และจอนขอเลือก รอเบิร์ต ดาร์วินีย์ จูเนียร์ มาแสดงเป็นตัวนำ

แต่คณะกรรมการบริหารมาร์เวลไม่แน่ใจในตัว รอเบิร์ต ดาร์วินีย์ จูเนียร์ ลักนิด เพราะภาพลักษณ์ของเขาเสียหาย พวกเขาอยากได้คน อื่นมากกว่า

แต่มายเซลบอกบอร์ดว่า รอเบิร์ต ดาร์วินีย์ จูเนียร์ ‘สะอาด’ แล้ว ให้โอกาสเขาอีกครั้ง

บอร์ดจำใจยอม และมันก็เป็น... ดังคำของ คริสโตเฟอร์ โนแลน “การตัดสินใจที่ดีที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ฮอลลีวูด”

เสน่ห์ของดาวนีย์มีส่วนอย่างมากที่ทำให้ *Iron Man* ประสบ ความสำเร็จ หนังเรื่องนี้ทำให้จักรวาลภาพยนตร์มาร์เวลได้เกิด

และหากไม่มีเพื่อนแท้เช่น เมล กิบสัน เขาก็ไม่มีโอกาสที่สองนี้ เขาเคยลืมนบุญคุณเพื่อนเลย

ชีวิตคนเป็นเรื่องประหลาด วันหนึ่ง เมล กิบสัน ก็พบตนเองในสภาพ ตกต่ำเช่นเดียวกัน

กิบสันเป็นคนมีฝีมือ ทั้งการแสดงและการกำกับหนัง เขาฝากฝีมือไว้ใน *Braveheart* (1995) ที่ได้รางวัลผู้กำกับยอดเยี่ยม และภาพยนตร์ยอดเยี่ยม

แต่เขาก็มีด้านลบ

เมล กิบสัน เริ่มดื่มเหล้าตั้งแต่อายุสิบสาม บางครั้งดื่มเบียร์เป็นอาหารเช้า มีเรื่องเมาแล้วขับหลายครั้ง

มีปัญหามากใน จนบางครั้งก็ต้องพึ่งจิตแพทย์

หนังเรื่อง *The Passion of the Christ* (2004) ทำให้เขาโดนพวกยิวว่าเขาตายนิว

ในปี 2006 เขาเมาแล้วขับ ต่ำพวกยิวจนเป็นข่าว

ในเดือนกรกฎาคม ปี 2010 เทปเสียงกิบสันด่าเมียแพร์ในอินเทอร์เน็ต เขาตำรา Oksana Grigorieva ด้วยคำเหยียดผิว เธอให้การว่าเขาตบตีเธอ วันนั้นแอนดริวของกิบสันก็บอกเลิกเขา

นอกจากนี้ก็ยังด่าคนผิวดำ และพวกไฮโซเช็กซวล จนถูกสมาคม The Gay & Lesbian Alliance Against Defamation ต่อต้าน เขาสารภาพภายหลังว่า เขาหลุดปากไปเพราะเมา

ผลของปากพาดจน ทำให้งานของเขาตกลง ความนิยมเสื่อมถอย

แม้เป็นนักแสดงและผู้กำกับมือดี ผลก็คือฮอลลีวูดเลิกจ้าง เมล กิบสัน ไปอีกคน

ปี 2011 รอเบิร์ต ดาร์วินย์ จูเนียร์ ได้รับรางวัล 25th American Cinematheque Awards เขาขอให้เพื่อนรักของเขาเป็นผู้มอบรางวัล

เขากล่าวในงานรับรางวัลว่า “ผมขอให้เมลเป็นผู้มอบรางวัลให้ผมด้วยเหตุผลหนึ่ง เมื่อผมไม่สามารถเลิกยา เขาบอกผมว่าอย่าสิ้นหวัง และให้กำลังใจผมแสวงหาศรัทธาของผม มันไม่จำเป็นต้องเป็นศรัทธาของเขาหรือใครก็ตาม ตราบที่มันฝังรากบนการให้อภัย และเมื่อไม่มีใครจ้างผม เขาก็ให้ผมแสดงในบทที่พัฒนาเพื่อเขา เขามอบ

หลังคาคุ้มหัวและอาหารแก่ผม”

“ที่สำคัญที่สุดคือ เขาบอกว่าถ้าผมยอมรับความรับผิดชอบต่อเรื่องแย ๆ ที่ผมทำ และโอบกอดอีกด้านที่น่าเกลียดของผม กอดต้นตะบองเพชร ถ้าผมกอดต้นตะบองเพชรนานพอ ผมจะกลายเป็นคนที่ถ่อมตน และชีวิตจะเข้าสู่ความหมายใหม่”

“ผมทำอย่างนั้น และมันได้ผล สิ่งเดียวที่เขาขอตอบแทนคือ วันหนึ่งผมจะช่วยคนอื่นต่อไป เขาไม่ได้นึกฝันว่าคนต่อไปคือเขา และวันหนึ่งคือคืนนี้”

เขากล่าวว่า “ผมขอร้องอย่างถ่อมตนให้พวกคุณร่วมกับผม ยกเว้นคุณเป็นคนที่รับบาปโดยสิ้นเชิง ซึ่งหมายถึงคุณเลิกสายอาชีพผิดแล้ว ขอให้ภัยเพื่อนของผม ให้โอกาสเขาเริ่มต้นใหม่ เหมือนกับที่พวกคุณให้โอกาสผม อนุญาตให้เขาดำเนินความยิ่งใหญ่และการช่วยเพิ่มงานศิลปะในภาพรวมของเราต่อไปโดยปราศจากความละอาย เขา กอดต้นตะบองเพชรนานพอแล้ว”

นี่คือโอกาสที่สอง คำถามคือเราเชื่อเรื่องการให้โอกาสที่สองแก่คนที่ทำผิดหรือไม่

ฮอลลีวูดและโลกให้อภัย เมล กิบสัน เขากลับมาแสดงอีกครั้งในหนังหลายเรื่อง และได้กำกับอีกครั้งใน *Hacksaw Ridge* (2016) หนังได้รับรางวัล

คนเราต้องการเพื่อนแท้สักคนเดี๋ยวก็พอแล้ว แต่ไม่ทุกคนมีเพื่อนแท้สักคนเดียว

บางทีมันเริ่มต้นเมื่อเราอมยิ้มเมื่อเป็นเพื่อนแท้แก่คนอื่นก่อน

ต้องใช้นักวิทยาศาสตร์ 100 คนจัดการไอน์สไตน์

ไอน์สไตน์เป็นคนยิวเยอรมัน เมื่อนาซีครองอำนาจในปี 1933 เขาถูกหมายหัวว่าเป็นศัตรูของแผ่นดินเช่นเดียวกับนักวิทยาศาสตร์เชื้อสายยิวทั้งหลาย

ทางการบอกว่ามันเป็น Jewish physics (ฟิสิกส์ของยิว) และเริ่มการโจมตีนักวิทยาศาสตร์เชื้อสายยิวทั้งหลาย

ไอน์สไตน์จำต้องหนีจากบ้านเกิด ไปอาศัยอยู่ที่สหรัฐอเมริกาตลอดชีวิต เขาไปสอนหนังสือที่ Institute for Advanced Study ที่พรินซ์ตัน นิวเจอร์ซีย์

เวลานั้นไอน์สไตน์ได้รางวัลโนเบลทางฟิสิกส์แล้ว มีชื่อเสียงก้องโลก พวกนาซีพยายามดิสเครดิตเขา มีการเผาหนังสือตำราของไอน์สไตน์

ทฤษฎีสัมพัทธภาพของไอน์สไตน์ตกเป็นเป้าของการโจมตี แต่จะตีนักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบลได้อย่างไร?

ก็ต้องใช้หลักหนามยอกเอาหนามบ่ง ใช้นักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบลมาโจมตี

พวกนาซีดึงนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำจำนวนหนึ่งมาโจมตีเขา เช่น ฟิลิปป์ ลินฮาร์ด, โยฮันส์ สตาร์ก

ฟิลิปป์ ลินฮาร์ด เป็นนักฟิสิกส์รางวัลโนเบลปี 1905 จากงานเรื่อง cathode rays ชื่อของเขากลายเป็นชื่อถนนในเยอรมนีตั้งแต่ปี 1927 จนถึง 1945 เมื่อฝ่ายสัมพันธมิตรชนะสงคราม ก็ปลดชื่อของเขาออก

ส่วน โยฮันส์ สตาร์ก เป็นนักฟิสิกส์รางวัลโนเบลปี 1919 จากงาน Doppler effect และอื่น ๆ

สตาร์กเป็นสาวกฮิตเลอร์ ร่วมก่อตั้งกลุ่ม Deutsche Physik (German physics) movement เพื่อต้านกลุ่ม Jewish physics ซึ่งประกอบด้วยไอน์สไตน์และ เวอร์เนอร์ ไฮเซนเบิร์ก แม้ว่าไฮเซนเบิร์กไม่ใช่ยิว

เมื่อ เวอร์เนอร์ ไฮเซนเบิร์ก เขียนต่อต้านการโจมตีทฤษฎี

สัมพัทธภาพของไอน์สไตน์ เขาก็ถูกสตาร์กโจมตีอย่างรุนแรงว่าเป็น ‘ยิวขาว’

ในปี 1931 เหล่านักวิทยาศาสตร์นาซีตีพิมพ์หนังสือชื่อ *One Hundred Authors Against Einstein* ซึ่งว่านักวิทยาศาสตร์ถึงหนึ่งร้อยคน เห็นว่าทฤษฎีของไอน์สไตน์ผิด

ไอน์สไตน์ได้ยินแล้วก็ยิ้มน้อย ๆ กล่าวเรียบ ๆ ว่า “ทำไมต้องใช้ตั้งร้อยคน? ถ้าทฤษฎีผมผิดจริง คนเดียวก็พอแล้ววะ”

ใคร ๆ ก็คงเคยเห็นสัญลักษณ์นี้มาก่อน
ในวัดจีน ในหนังสือกำลังภายใน

มันคืออะไรกันแน่?

